

Uppt. av Carl Gustaf Carlsson

Anmärkingar:

efter Landbrukaren

f. 1829 d. 1909

Joh. Dalin
 Kongsåld

i J. Thorsas

Småland

(65)

43. Det handlar på en ställe, som inte bara
 blev förbytta. Namnets förändring begreps också
 betydligt i betydelse, ty ingen var till det egentliga
 barn. Men han var oräddigt förstående
 för sin ålder. En dag kom det en korb till
 i stugan och ville träffa husbonden.
 Frållungen i ryggen varade ganska; "Han
 är inte min; han är ute på logen och
 kastar ifrån sig det onda och behåller
 det goda" (Hör på logen och kastade på)
 "Var är mor där?" Han är ute och betalar
 uppåt ett brev. (Han hade lånat en beord-
 raka och var ute för att lämna in
 annan i stället) - "Var är ryttan?"
 - "Han sitter i kamraren och gräver
 i ån, för det han strävs och gör." (Hör

2. hade fått ett vackert barn och satt en
2 och vaggade det.)

När Karlen hört så mycket, be-
grip han vad det var för ett barn, och
gick ut till mannen på logen. För
honon talade han om vad barnet sagt.
Sen rörde han honons 'än elda upp den
stora bakugnen och lättsas lagan mat
i ett äggskal. Mannen & hustrun gjorde
så. Trallungen kunde förstås i styra sin
snyfkenhet utan vilka veta, vad som var
stod på. "Vi ska ha kalas," sa hustrun.
- "För vem då?" - "Jo för gylva kungen!"

Måhända förvänt utropade de trallet,
"jag har sett Lunda (etc.) skog veta
upp och rätta ner sju gånger, men
aldrig har jag sett lagad mat till kungen
i ett äggskal." - "Jaså, är den så
gammal, så kan den vara gammal nog,
sa Karlen och skulle till en stoppa in
bortkyttingen, bakugnen. Men just
då kom trallkoningen till baka med det
rätta barnet. "Ja gynn som du varit vid mitt barn,
skulle jag aldrig varit vid ditt," sa hon och försvann.

Uppt. av Carl Sötekauskallan

Anmärkingar:

5

efter f. lantbrukaren
Johannes Balin
i Håsta, Ö. Thorsås
Kronob. län

f. 1829 d. 1809

(Forts. till "Ståmala koring")

orsaken till att hon var oryglig på en häst som tralten satte på henne och som hon ej kunde ta av sig. Hon försökte på alla sätt bli fri från hatten. Så lyckades hon fara upp över honom skata beländ trådtopparna för att hatten skulle fastna i grunarna, men det lyckades aldrig.

En dag såg fadern på en gård och ett kvällsvard, då det hördes en häftigt buller i källaren. En dräng sprang ut för att källardrappan och smeddade då vid ugt som han ej kunde se. Men med det samma stod "Ståmala koring" fram för honom och hade en stor kopparkittel i händerna. Han hade varit i källaren och stulit öl, och då hon var skulle gå upp igen, hade drängen räkat ståta av henne trallhatten, då hon strax blev fri från trallens vält.

Den levde hon som vanligt i värdshuset några år i Ståmala. Men en kväll, då hon gick ut till källaren för att hämta vatten, komms trallen och greps henne. En tid därpå hördes en kväll en förfärlig skri ut från bryget, så man turde, att trallen

6. dödat kunnu, fö her regiter, men aldrig
mer.